

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem
Mgr. Ondřejem Bartošem ve věci

žalobkyně: L. D., narozená X
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 6963
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 6. 2023, č. j. X, ve věci invalidního
důchodu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 12. 6. 2023 žalovaná rozhodla o námitkách proti rozhodnutí ze dne 21. 3. 2023, č. j. X, kterým jako správní orgán prvního stupně zamítla žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a pro nesplnění podmínek podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice ze dne 15. 3. 2023 nebyla žalobkyně shledána invalidní

pro invaliditu třetího stupně, ale nadále pro invaliditu druhého stupně. Podle posudku o invaliditě poklesla pracovní schopnost žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 55 %. Napadeným rozhodnutím žalovaná námitky žalobkyně zamítla a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila. Na základě nového posouzení zdravotního stavu (posudek ze dne 6. 6. 2023) byla shodně určena míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 55 % (se zvýšením o 10 % podle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb.).

II. Žalobní argumentace

2. Žalobkyně se domáhala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalované. Žalobce tvrdila, že hodnocení jejího zdravotního stavu provedené posudky LPS je v rozporu s nálezy odborných lékařů, zejména lékařské zprávy MUDr. R., X ambulance, ze dne 5. 1. 2023, kde byl vysloven závěr o těžké X. Žalobkyně dále namítala, že nebyla přizvána na jednání posudkové komise. Zdravotní stav žalobkyně neodpovídá středně těžké X, ale těžké X. Žalobkyně není schopna obstat na běžném trhu práce. Přetrvávají tendence X, nezvládá obyčejný denní režim. Byla opakovaně hospitalizována a další hospitalizace jsou naplánovány. Žalobkyně vyjádřila přesvědčení, že její stav odpovídá invaliditě 3. stupně. K žalobě přiložila žalobkyně řadu lékařských zpráv.

III. Vyjádření žalované

3. Žalovaná se k žalobě písemně nevyjádřila.

IV. Jednání soudu

4. Jednání ve věci se konalo dne 21. 11. 2023. Žalobkyně přednesla řeč, založenou v písemné podobě v soudním spise (č. l. 73 – 75). Krajský soud provedl při jednání důkaz posudkem věcně a místně příslušné (§ 4 odst. 4 zákona č. 582/1991 Sb.) Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové (dále jen „PK MPSV Hradec Králové“) ze dne 17. 10. 2023. Žalobkyně se závěry posudku nesouhlasila a navrhla srovnávací posouzení zdravotního stavu.
5. Soud vyhověl návrhu na provedení srovnávacího posouzení zdravotního stavu žalobkyně.
6. Další jednání ve věci se konalo dne 21. 2. 2024. Krajský soud provedl při jednání důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Brně (dále jen „PK MPSV Brno“) ze dne 24. 1. 2024. Žalobkyně se k posudku vyjádřila tak, že s jeho závěry nadále nesouhlasí, nedá se s tím však nic dělat. Závěrem setrvala na žalobním návrhu. Žalovaná strana závěrem navrhla zamítnutí žaloby; náhradu nákladů řízení nepožadovala.

V. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).
8. Žaloba není důvodná.
9. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a. nejméně o 35%, avšak o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b. nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c. nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně.
10. Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění platí, že při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
11. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou, a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám. Podle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zák. č. 582/1991 Sb.“), posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zák. č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění.
12. Z provedeného důkazu posudkem PK MPSV Hradec Králové krajský soud zjistil, že rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je z posudkově medicínského hlediska X s funkčně středně těžkým postižením, což odpovídá položce X kapitoly X Přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. PK MPSV Hradec Králové zvolila horní hranici procentní míry poklesu pracovní schopnosti (45 %), kterou zvýšila – vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu – podle § 3 cit. vyhlášky o 10 % na celkových 55 %. Při tomto zdravotním postižení je žalobkyně schopna vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně nižšími nároky na duševní a tělesné schopnosti, v podstatně menším rozsahu a intenzitě. U žalobkyně se jedná o stav s podstatným narušením pracovního a společenského fungování, se závažným X, opakovanými X. Nejedná se však o stav, kdy se X blíží jiným závažným X (X) podle posudkových kritérií položky X kapitoly X citované vyhlášky. Těžká X hodnocená v rámci klinické diagnózy X neodpovídá posudkovým kritériím těžkého postižení X dle pol. X kap. X. cit. vyhlášky. Stav žalobkyně odpovídá po funkční stránce středně těžkému postižení.
13. PK MPSV Brno se ve svém srovnávacím posudku od právě uvedených závěrů PK MPSV Hradec Králové neodchýlila. Zdravotní stav žalobkyně posoudila plně v souladu s PK MPSV Hradec Králové i s posouzením lékaře LSP OSSZ Pardubice (15. 3. 2023) i ČSSZ Hradec Králové (6. 6. 2023). PK MPSV Brno také stejně zhodnotila míru poklesu pracovní

schopnosti žalobkyně na 45 %, po zvýšení o 10 % podle § 3 cit. vyhlášky na celkových 55 %.

14. To odpovídá invaliditě druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění.
15. Na základě právě uvedených skutečností, vycházejí podle § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí, krajský soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí se zakládá na správně zjištěném skutkovém stavu a správném právním posouzení věci, a je tedy zákonné.

VI. Závěr a náklady řízení

16. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobkyní jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
17. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Pardubice 21. února 2024

Mgr. Ondřej Bartoš v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. L. M.

